

รายงานการสร้างนวัตกรรม

๑. ชื่อนวัตกรรม : NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

๒. ชื่อผู้สร้าง : นายวิชาญ ไบยา ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสา อำเภอดำรงวิทยะ
จังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒ โทรศัพท์ ๐๘๙- ๙๙๗๑๘๐๒
E-mail address. Wwichan2517@gmail.com

๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

๑. ศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ
๒. ศึกษาและแสวงหาตัวอย่างนวัตกรรมที่ดีจากแหล่งต่างๆ นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสา
๓. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
๔. วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย ความเป็นไปได้ประกอบการคิดนวัตกรรม
๕. ประเมินแนวทางในการคิดค้นนวัตกรรมว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

๔. ประเภทของนวัตกรรม

- การบริหารจัดการศึกษา

๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

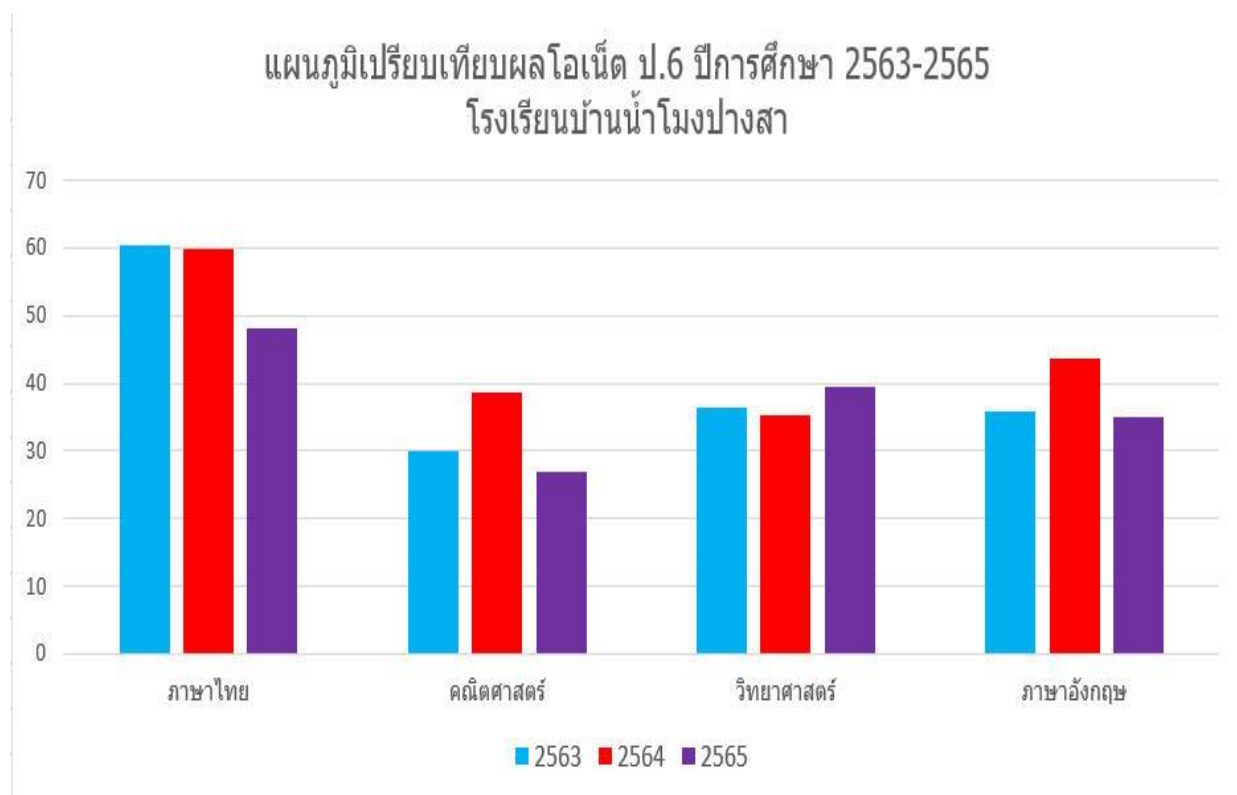
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙ กำหนดให้ผู้เรียนต้องมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ในขณะเดียวกันผู้เรียนต้องมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ รวมถึงการพัฒนาผู้บริหารและครู ทั้งระบบ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาและนำมาซึ่งการปรับเปลี่ยน รูปแบบการบริหารสถานศึกษาให้สนองและรองรับภายใต้การเปลี่ยนแปลง โดยมีการนำหลักแนวคิดและ ทฤษฎีทางการบริหารจัดการมาประยุกต์ใช้ในการสร้างรูปแบบบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ ปัจจุบัน เป็นผลให้ต้องศึกษาหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ นำมาสร้างองค์ความรู้ในการบริหาร จัดการภายในโรงเรียน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียน มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานภายในโรงเรียนและกำหนดภารกิจ หน้าที่ได้อย่างเหมาะสม มีการบริหารจัดการที่ทำให้เหมาะสมกับคน ความรู้ ความสามารถ ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน

โรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ๒ จนถึงมัธยมศึกษาปีที่๓ มีนักเรียนทั้งหมด ๑๓๖ คน ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีครูผู้สอนจำนวน ๑๕ คน จากผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ๓ ปีย้อนหลัง พบว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่๖ มีผลสัมฤทธิ์ที่มีแนวโน้มลดลง คือ วิชาภาษาไทย

แผนภาพที่ ๑ ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบผลโอเน็ต ปีการศึกษา ๒๕๖๓-๒๕๖๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระดับต่างๆ

สาระ การเรียนรู้	ภาษาไทย			คณิตศาสตร์			วิทยาศาสตร์			ภาษาอังกฤษ		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ระดับ												
ประเทศ	๕๖.๒๐	๕๐.๓๘	๔๒.๘๔	๒๙.๙๙	๓๖.๘๓	๒๘.๐๖	๓๘.๗๘	๓๔.๓๑	๓๙.๓๔	๔๓.๕๕	๓๙.๒๒	๓๗.๖๒
สพฐ.	๕๔.๙๖	๔๙.๕๔	๔๑.๗๖	๒๘.๕๙	๓๕.๘๕	๒๖.๕๒	๓๗.๖๔	๓๓.๖๘	๓๗.๙๐	๓๘.๘๗	๓๕.๔๖	๓๓.๕๗
สพป. น่าน เขต ๒	๕๙.๘๖	๕๖.๔๙	๔๖.๘๒	๓๓.๓๑	๔๐.๗๑	๓๒.๖๕	๔๑.๕๒	๓๘.๑๓	๔๓.๖๐	๔๔.๒๔	๔๑.๙๘	๓๙.๕๘
โรงเรียน บ้านน้ำ โมงปาง สา	๖๐.๓๑	๕๙.๙๒	๔๘.๐๐	๓๐.๐๐	๓๘.๕๔	๒๖.๗๘	๓๖.๓๒	๓๕.๔๒	๓๙.๕๐	๓๕.๙๔	๔๓.๗๕	๓๕.๐๐

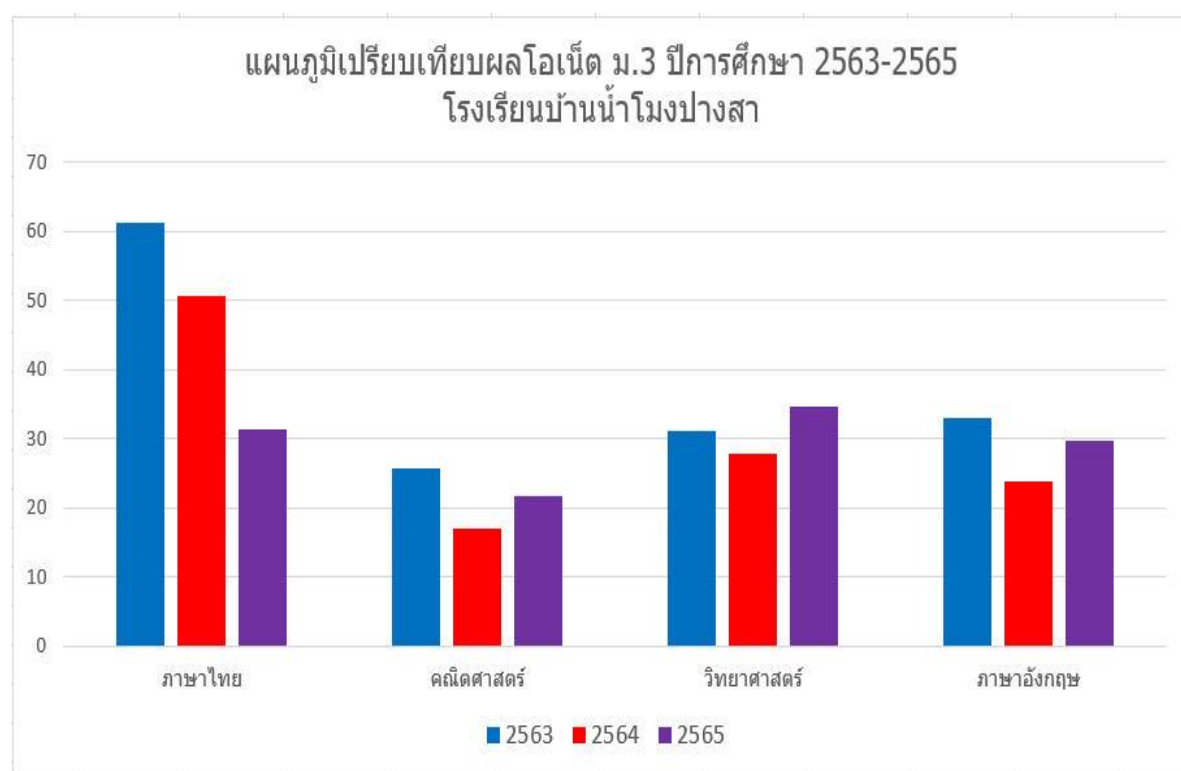
แผนภาพที่ ๒ กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลโอเน็ต ปีการศึกษา ๒๕๖๓-๒๕๖๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

และผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ๓ ปีย้อนหลังพบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่๓ ผลสัมฤทธิ์ที่มีแนวโน้มลดลง คือ วิชาภาษาไทย

แผนภาพที่ ๓ ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบผลโอเน็ต ปีการศึกษา ๒๕๖๓-๒๕๖๕ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระดับต่างๆ

สาระการเรียนรู้	ภาษาไทย			คณิตศาสตร์			วิทยาศาสตร์			ภาษาอังกฤษ		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ระดับ												
ประเทศ	๕๔.๒๙	๕๑.๑๙	๓๖.๙๕	๒๕.๔๖	๒๔.๔๗	๒๔.๓๙	๒๙.๘๙	๓๑.๔๕	๓๓.๓๒	๓๔.๓๘	๓๑.๑๑	๓๒.๐๕
สพฐ.	๕๕.๑๘	๕๒.๑๓	๓๗.๕๙	๒๕.๘๒	๒๔.๗๕	๒๔.๖๖	๒๗.๘๕	๓๑.๖๗	๓๓.๖๗	๓๔.๑๔	๓๐.๗๙	๓๑.๗๕
สพป. น่าน เขต ๒	๕๑.๔๒	๔๙.๓๑	๓๕.๙๗	๒๑.๔๒	๒๑.๒๗	๒๓.๔๖	๒๗.๘๕	๓๐.๑๗	๓๒.๒๙	๒๘.๒๑	๒๖.๐๕	๒๘.๔๒
โรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา	๖๑.๒๕	๕๐.๕๙	๓๑.๔๖	๒๕.๖๐	๑๗.๑๐	๒๑.๗๗	๓๑.๒๐	๒๗.๘๐	๓๔.๗๑	๓๓.๐๐	๒๓.๗๕	๒๙.๖๙

แผนภาพที่ ๔ กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลโอเน็ต ปีการศึกษา ๒๕๖๓-๒๕๖๕ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ๓ ปีซ้อนหลัง
ทั้ง ๒ ระดับชั้น พบว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลทำให้ผลการทดสอบมีผลที่แตกต่างกันและ
มีแนวโน้มจะลดลง ไม่ว่าจะเป็นตัวนักเรียนเอง ครูผู้สอน การใช้เทคโนโลยี สื่อและนวัตกรรม เข้ามาเกี่ยวข้อง
ในการบริหารจัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งผู้บริหารไม่
สามารถนำสารสนเทศมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานอย่างรวดเร็วจึงส่งผลให้การจัดการกิจกรรมการ
เรียนการสอนขาดประสิทธิภาพตามไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทางโรงเรียนได้นำผลการวิเคราะห์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน (O-NET) มาร่วมวิเคราะห์สภาพองค์กรด้วยวิธีการ SWOT Analysis ศึกษาปัจจัยภายใน ปัจจัย
ภายนอก ในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา(แผนกลยุทธ์ระยะ ๔ ปี ประจำปีงบประมาณ
๒๕๖๔ – ๒๕๖๗) พบว่า จุดแข็งของโรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา คือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน
การมีสถานที่และระบบที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนจุดด้อย คือ การพัฒนางาน
วิชาการที่ยังขาดประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

ดังนั้น ข้าพเจ้า คณะครู นักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้ร่วมกันพัฒนา
นวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาองค์กร ในชื่อ NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่
เป้าหมายอย่างทรงพลัง ขึ้นมา

๖. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาโดยใช้รูปแบบ NMPSA GOAL MODEL
สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง ให้เป็นต้นแบบและขยายผลไปยังโรงเรียนอื่นๆ ได้

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสาจำนวน ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาและด้านคุณภาพของสถานศึกษา

๓. เพื่อพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสา ให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

๗. กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและเครือข่าย
การศึกษาโรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา

๘. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

การพัฒนาสถานศึกษาด้วยรูปแบบการบริหาร NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง
ยึดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ผ่านการบริหารงานแบบ
มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Participative Management) โดยน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
(Sufficiency Economy) และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governances) มาเป็นฐานรากการ
บริหาร สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) โดยขับเคลื่อนการบริหารงานโดยทฤษฎีเชิงระบบ (System

Theory) และพัฒนาด้วยวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA โดยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานตามรูปแบบ ของ NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง มีดังนี้ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ได้แก่

๑. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาการศึกษา

๒. หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา

๓. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) เป็นการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่หลากหลายโดยองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ

๔. หลักการบริหารตนเอง (Self-managing) เป็นการที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมายแล้วปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน

๕. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนด และเป็นไปตามนโยบายของชาติ การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ใน ขั้นตอนใดๆ ก็ตามโดยขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละ กระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์ รวมทั้งหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governances) อันประกอบด้วย ๑.หลักนิติธรรม ๒.หลักคุณธรรม ๓.หลักความโปร่งใส ๔. หลักการมีส่วนร่วม ๕. หลักความรับผิดชอบต่อ และ ๖.หลักความคุ้มค่า มาเป็นฐานรากการบริหาร ซึ่งทำให้เกิดการรวมตัวร่วมมือร่วมใจ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน และผู้มีความรู้ในชุมชนนั้น บนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเอง สู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ซึ่งการพัฒนาสถานศึกษาด้วยรูปแบบการบริหาร NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง ยังได้นำอรรถาธิบายของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ลงสู่การปฏิบัติโดยเริ่มจากผู้บริหารครูและลงสู่ผู้เรียน เพื่อสานต่อพระราชปณิธานและเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เท่าทันความคิด การกระทำและสภาพของตนเองรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎี

๑. เครือข่าย

การสร้างเครือข่ายเป็นการเริ่มต้นของการสร้างเป้าหมายร่วมกันของภาคีสมาชิกซึ่งแม้ว่าสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะมีบทบาทหน้าที่ความถนัดต่าง ๆ กันแต่เมื่อทุกคนได้เข้ามารับรู้ในเป้าหมาย หรือปัญหาร่วมกัน สมาชิกแต่ละส่วนจะได้ปรับ และแสดงบทบาทตามศักยภาพ หรือความถนัดของตน เพื่อตอบสนองเป้าหมายของเครือข่ายได้ ดังนั้นเครือข่ายจึงเป็นรูปแบบการทำงาน ในลักษณะ สร้างความร่วมมือ ประสานงานกันในแนวราบระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง และเป็นแนวทางที่ตรงกันกับ แนวคิดของการพัฒนาในปัจจุบัน

ประเวศ วะสี(๒๕๔๑, หน้า ๔๔) เห็นว่าเครือข่ายหมายถึงการที่คนมาพบปะมาประชุมกันและทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกัน เพราะมีสิ่งยึดโยงใจระหว่างสมาชิกเข้าด้วยกัน คือ สัมพันธภาพของ สมาชิกในเครือข่าย โดยบุคคลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างกันบนพื้นฐานของ ความเท่าเทียมในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านโอกาสในการสื่อสาร การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและ การตัดสินใจในเรื่องต่างๆร่วมกัน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์(๒๕๔๓, หน้า ๓๑)กล่าวว่า เครือข่ายหมายถึงการเชื่อมโยงของกลุ่มคนหรือองค์การที่สมัครใจจะแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือกิจกรรมร่วมกันโดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในข่ายด้วยความเป็นอิสระเท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิเชื่อถือเอื้ออาทรซึ่งกันและกันและมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์การที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน

วิทย์ เทียงบุญธรรม (๒๕๔๓, หน้า ๔๘๕) ได้แปลความหมายไว้ในพจนานุกรมอังกฤษ-ไทยคำว่า Network หรือเครือข่ายไว้ดังนี้ หมายถึงสิ่งที่คล้ายแห ตาข่าย แผ่นประสานซึ่งกันและกันระบบหน่วยอาคาร สิ่งก่อสร้างที่ทำงานหรืออื่นๆที่สัมพันธ์กัน กลุ่มสถานีถ่ายทอดวิทยุหรือโทรทัศน์ที่ประสานกันระบบหรือการกระทำที่เชื่อมโยงกันเครือข่ายการเชื่อมโยงระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารข้อมูลหรือใช้โปรแกรมร่วมกัน ระบบการนำเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆเครื่องหรือเครื่องปลายทางหลายๆเครื่องมาทำงานร่วมกัน โดยอาจใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกันร่วมกันการออกอากาศผ่านสถานีของเครือข่ายหรือการเพิ่มความสัมพันธ์หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น

แนวทางการสร้างเครือข่าย

เนื่องจากเครือข่ายถือเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติในหลากหลายมิติทางสังคมมีความเชื่อมโยงกันในทางสังคม มนุษย์สามารถสร้างเครือข่ายทางสังคมขึ้นโดยมีกิจกรรมที่หลากหลายมีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย ได้มีผู้เสนอแนวทางในการสร้างเครือข่าย ดังนี้

ขนิษฐา กาญจนรังสีนนท์(<http://www.northphc.org/doc/net.ppt>) ได้เสนอแนวทางในการสร้างเครือข่ายดังนี้ ๑. เชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมประชุมโดยมีหัวข้อการประชุมที่น่าสนใจ เกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วม หรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกันและมอบหน้าที่ในการบริหารจัดการ การจัดการประชุมให้กับบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกัน รับผิดชอบ เพื่อการหาข้อตกลงร่วมกันในกิจกรรม ที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน ดังกล่าว ๒. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย ทิศทางกิจกรรมหลักและคุณสมบัติของ สมาชิกให้ชัดเจนโดยให้สมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดด้วยเพื่อป้องกันการครอบงำจากกลุ่มคนบางกลุ่มทั้งนี้ควรมีการทบทวนสิ่งที่ได้กำหนดไว้เป็นระยะๆเพื่อปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของสังคมและ

ความต้องการของสมาชิกในเครือข่าย ๓. จัดตั้งกลุ่มแกนนำของเครือข่ายที่ปวารณาตัวเข้ามาทำหน้าที่ประสานงานจัดการและส่งเสริมบำรุงให้กับสมาชิกซึ่งต้องไม่ติดอยู่กับกิจกรรมประจำวันขององค์กรตัวเองและกลุ่มแกนนำ ต้องดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ต้องมีการหมุนเวียนเปลี่ยนกลุ่มผู้นำเครือข่าย เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำ ของสมาชิกและป้องกันการผูกขาดอำนาจ ๔. ความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของและความผูกพัน ที่เหนียวแน่นมีส่วนอย่างสำคัญต่อความสำเร็จของเครือข่ายควรเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การเลือกกิจกรรมและวิธีการทำงานของเครือข่ายในลักษณะเป็นประชาธิปไตย ๕. เครือข่ายต้องมีวิธีการจัดหาและจัดการทรัพยากร เพื่อความมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนกิจการของเครือข่ายและมีความสามารถในการพึ่งตนเองทรัพยากรนี้ไม่ได้หมายถึงเงินทุน เท่านั้นแต่ยังหมายรวมถึงความรวมไปถึงคุณภาพของสมาชิกวิธีการแบบมีส่วนร่วม และเทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วย ๖. ทำให้เครือข่ายมีสถานภาพถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เครือข่ายและผู้นำเครือข่ายได้รับการสนับสนุนและความไว้วางใจจากสมาชิกเครือข่ายอีกทั้งยังสามารถทำให้การดำเนินงานทำได้ อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้นอาจกำหนดให้มีชื่อและสัญลักษณ์ของเครือข่ายเพื่อให้สามารถจดจำได้ง่ายขึ้นด้วย ๗. สนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย เพื่อเสริมให้เครือข่ายมีความ เข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งมีได้ทั้งในแนวราบแนวตั้งหรือในภูมิภาคต่างระดับกันการเชื่อมโยงเครือข่ายทำได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการด้วยการทำกิจกรรมร่วมกันหรือเป็นตัวแทนร่วมกันในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง ๘. มีการติดตามผลและประเมินผลเป็นประจำสม่ำเสมอและถี่ถ้วน โดยดูความสอดคล้องของแผนการทำงานกับวัตถุประสงค์ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของเครือข่ายในแต่ละระยะทั้งนี้ควรให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดวิธีและเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพกิจกรรมของ เครือข่ายและควรให้สมาชิกร่วมเรียนรู้ตลอดกระบวนการติดตามและประเมินผล ๙. จัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมด้านการจัดการเครือข่ายให้กับแกนนำองค์กรหรือผู้นำเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ ๑๐. ถ้าวัตถุประสงค์ของเครือข่ายต้องการเชื่อมโยงภายในเครือข่ายเหมาะสมก็จะเอื้อให้เกิด ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายตามกิจกรรมและความเข้มข้นของสมาชิก หรือกิจกรรมจะมีลักษณะกระจายอำนาจไปให้กับมวลสมาชิกที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของเครือข่ายอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

๒. เทคโนโลยี

เทคโนโลยีสารสนเทศหรือที่เรียกกันติดปากว่าไอทีเป็นคำที่รู้จักและคุ้นเคยกัน เป็นอย่างดีในสังคมยุคข่าวสารหรือสังคมสารสนเทศที่ไร้พรมแดนเทคโนโลยีสารสนเทศอาจได้รับการยอมรับว่ามีศักยภาพสูงสุดในบรรดาทุกๆ ประเด็นที่ทำการศึกษาค้นคว้าจะเห็นว่าระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับความสนใจจากทุกประเทศทั่วโลกซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศจะต้องก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมากต่อประเทศต่างๆ อย่างแน่นอน เทคโนโลยีสารสนเทศได้มีผู้ให้ความหมายคำว่าเทคโนโลยีสารสนเทศไว้หลากหลาย

วาสนา สุขกระสานติ(๒๕๔๐: ๒๘)ได้ให้ความหมายของคำว่าเทคโนโลยีสารสนเทศว่า “กระบวนการต่างๆและระบบงานที่ช่วยให้สารสนเทศที่ต้องการรวมถึงเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ กระบวนการจัดเก็บประมวลผลและแสดงผลในรูปแบบต่างๆ” ครรชิต มาลัยวงศ์(๒๕๔๐: ๓๕) ได้ให้ความหมายว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง “เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดประมวลผลและการเผยแพร่สารสนเทศซึ่งรวมหลักแล้วก็คือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์”

กมลรัฐ อินทรทัศน์(๒๕๕๐) ได้ให้ความหมายว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง “การนำเทคโนโลยีมาใช้

สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศทำให้สารสนเทศมีประโยชน์และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้นเทคโนโลยีสารสนเทศยังเอื้อประโยชน์ทำให้การสื่อสารกันและกันของมนุษย์ทำได้ง่ายขึ้นซึ่งนับว่าข้อแบ่งประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารออกเป็น ประเภทหลักๆได้ ๓ ประเภทคืออินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต และเวิร์ลไวด์เว็บ”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ต (๒๕๕๐:๒) ได้ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology - IT) หรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(Information and Communication Technologies - ICT) ก็คือเทคโนโลยีสองด้านหลักๆที่ประกอบด้วยเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมที่ผนวกเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในกระบวนการจัดหาจัดเก็บสร้างและเผยแพร่สารสนเทศในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นเสียงภาพภาพเคลื่อนไหวข้อความหรือตัวอักษรและตัวเลขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้องความแม่นยำและความรวดเร็ว ให้ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศคือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ซึ่งมีทั้งระบบฐานข้อมูลระบบการประมวลผลและระบบการสื่อสารที่ทำได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีองค์ประกอบของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีทางการ โทรคมนาคมที่รวมถึงระบบมีสายและระบบไร้สายในการจัดการจัดหาจัดเก็บประมวลผลเชื่อมต่อและเผยแพร่สารสนเทศด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเครื่องจักรกลการสื่อสารข้อมูลซึ่งช่วยในการต่อเชื่อมสารสนเทศฐานข้อมูลสร้างแบบจำลองจัดหมวดหมู่เรียงลำดับคำนวณจัดเก็บค้นคว้าจัดทำสำเนาและแพร่กระจายหรือการสื่อสารข้อมูลที่ประยุกต์ใช้ตามความต้องการและเกิดคุณค่าต่อผู้ใช้ทั้งระบบเชื่อมต่อตรงและระยะไกลเทคโนโลยีต่างๆซึ่งนำมาใช้สำหรับการนำมาประมวลผลการเผยแพร่สารสนเทศในรูปของเสียง ภาพ ตัวอักษรตัวเลขและโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆโดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการผลิตการสร้างและการเชื่อมต่อของระบบเครือข่าย

๓. คุณธรรมนำความรู้

จากภาวะวิกฤตคุณธรรมของเยาวชนไทย ซึ่งในปัจจุบันเป็นปัญหาเร่งด่วนซึ่งทุกฝ่ายควรร่วมมือกันแก้ไข กระทรวงศึกษาธิการจึงมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังจึงการปฏิรูปการศึกษาจึงมุ่งเน้น “คุณธรรมนำความรู้” ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยแก้ไขวิกฤตของเยาวชนไทยดังกล่าวข้างต้นได้ ความหมายของคุณธรรมนำความรู้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณธรรมหมายถึง สภาพคุณงามความดี

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (๒๕๔๓) ได้ให้ความหมายว่า คุณธรรม คือสิ่งที่บุคคลยอมรับว่าเป็นสิ่งดีงามมีประโยชน์มาก และมีโทษน้อย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ(๒๕๔๖)กล่าวว่าคุณธรรมหมายถึงสภาพคุณงามความดีไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน

สรุปได้ว่าคนที่มีคุณธรรมหมายถึงคนที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นมีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดีและมีจิตใจเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

คุณธรรมนำความรู้ หมายถึงสภาพคุณงามความดีต้องมาก่อนความรู้ ความสามารถหรือคนเก่ง

ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรมของโคลเบอร์ก เมื่อบุคคลมีโอกาสดำเนินการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆในทัศนะใหม่ โดยเฉพาะจากบุคคลที่มีระดับพัฒนาการทางคุณธรรมที่สูงกว่าก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาการทางคุณธรรมในขั้นที่สูงขึ้นได้ การพัฒนาคุณธรรมเกิดจากการผสมผสานความรู้ที่ได้จากการปรับตัวเมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นบุคคลจะเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองต่อผู้อื่นบทบาทของบุคคลอื่นๆ และข้อกำหนดจากกฎเกณฑ์ต่างๆของสังคมมาผสมผสานกันเกิดเป็นความเข้าใจใหม่ที่สามารถอธิบายสิ่งต่างๆได้ดีขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดรู้จักใช้เหตุผลในขั้นที่สูงขึ้นได้

ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ นั้นนอกจากครูผู้สอนได้เห็นความตระหนักในการปรับการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้แล้วครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้สอดแทรกคุณธรรมในการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนจัดระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนจัดประกวดสื่อการเรียนการสอนด้านคุณธรรมยกย่องเชิดชูผู้มีคุณธรรมจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมตามความเหมาะสมในบริบทของสถานศึกษา และครูผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีดังคำกล่าวที่ว่า “ เป็นแบบอย่างที่ดีมีค่ามากกว่าคำสอน ”

๔. การบริหารแบบมีส่วนร่วม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายในบริบทที่แตกต่างกันไว้หลายประการ ดังนี้

จันทราณี สงวนนาม (๒๕๔๕ : ๖๙) ให้ความหมายว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมหมายถึงการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งด้านการแสดงความคิดเห็นการตัดสินใจและการปฏิบัติงานตลอดจนการประเมินผล

สมยศ นาวิการ (๒๕๔๕ : ๑) กล่าวว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมหมายถึงกระบวนการของการให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของบุคคลใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการแก้ปัญหาของการบริหารที่สำคัญซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ที่ถือว่าผู้บริหารแบ่งอำนาจหน้าที่การบริหารให้เข้ากับผู้ใต้บังคับบัญชาและต้องการให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญขององค์การไม่ใช่เพียงแค่สัมผัสปัญหาหรือแสดงความห่วงใย

สมเดช สีแสง (๒๕๔๗ : ๒๒๙) ได้สรุปความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) เป็นการบริหารที่เปิดโอกาสให้พนักงานทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการภายในขอบเขตหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการบริหารแบบใหม่ที่เรียกว่าการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (Total Quality Control หรือ TQC)

ทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (๒๕๕๑) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อและความยึดมั่นของแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงาน แต่ละองค์กร อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับกาลเวลาแต่ละยุคแต่ละสมัยอีกด้วย โดยการมีส่วนร่วมเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Teamwork) ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนา เพราะทำให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วมเข้าใจสถานการณ์และอุปสรรคมากยิ่งขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมหมายถึงกระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็นการตัดสินใจการรับผิดชอบการวางแผนการปฏิบัติงานตลอดจนการประเมินผลโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุ

วัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารงานในองค์กร

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (๒๕๔๕ : ๙ – ๑๐) กล่าวถึงประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

๑. การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิดและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลายทำให้การปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากกว่าการคิดคนเดียว

๒. การมีส่วนร่วมในการบริหารมีผลในทางจิตวิทยาคือทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลงในขณะที่เดียวกันก็จะเกิดการยอมรับมากขึ้น

๓. เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่าสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

๔. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ใช้ความสามารถและทักษะในการทำงานร่วมกันเกิดความมีน้ำใจและความจงรักภักดีต่อหน่วยงานมากขึ้น

๕. การมีส่วนร่วมจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้นการตัดสินใจมีคุณภาพมากขึ้นและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงานตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

๕. เศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) คือกรอบแนวคิดเพื่อการปฏิบัติตนโดยยึดหลักทางสายกลางและความพอเพียง ผ่านการใช้ชีวิตบนหลักความพอประมาณมีเหตุผลมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพร้อมด้วยความรู้และคุณธรรมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีที่มาจากพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนเศรษฐกิจพอเพียง ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี พร้อมด้วยเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมเศรษฐกิจพอเพียง

ศูนย์ เศรษฐ์บุญสร้าง (๒๕๕๐: ๒๕-๒๖) ได้ให้นิยามไว้ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือแนวทางของการพัฒนาประเทศสู่สังคมฐานปัญญาซึ่งหมายถึงการพัฒนาศักยภาพทางปัญญาของคนให้รู้จักวิธีนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้วางแผนและดำเนินการด้วยความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวังและมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาในมิติต่างๆของสังคมเป็นไปอย่างพอเพียง พอประมาณบนพื้นฐานของความเป็นเหตุเป็นผลและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีเหลือจำนวนจำกัดได้อย่างยั่งยืนตลอดจนมีระบบภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบต่างๆในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศโดยยึดหลักการสำคัญ ๔ ประการคือ ๑.ให้ดำเนินไปในทางสายกลางในที่นี้หมายถึงความพอดีพอเหมาะไม่ตึงเกินไปและไม่หย่อนเกินไปไม่เร็วเกินไปและไม่ช้าเกินไปหรือไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป๒.เป็นเหตุเป็นผลตามกฎหมายธรรมชาติซึ่งความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน๓.อาศัยความรู้และคุณธรรมคือทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนในขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ ๔.รองรับกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

เกษม วัฒนชัย (๒๕๔๘:๑๖-๑๗) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดีอีกทั้ง เกษม วัฒนชัย ยังได้กล่าวสรุปคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ว่าคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้พระราชทานไว้นานนับสิบปี ตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๔๒ มีคุณค่าอย่างแท้จริงโดยให้ข้อสังเกตว่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีประโยชน์ ๕ ประการคือ

๑. เป็นพื้นฐานการแก้ไขปัญหาความยากจน และลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของคนจน
๒. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งไม่ว่าแห่งใดทั้งสิ้น
๓. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานการสร้างธรรมาภิบาล โดยเฉพาะหลักคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตความมีเหตุผลความพอประมาณและยึดประโยชน์ประชาชน ทั้งนี้หากองค์กรใดอ้างว่ามีหลักธรรมาภิบาลไม่อาจเชื่อได้หากไม่มีพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวเป็นฐานก่อนแล้วจึงนำหลักธรรมาภิบาลมาวางไว้เป็นเงื่อนไขลำดับแรกหรือข้างบนก่อนซึ่งจะเกิดธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง
๔. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ธุรกิจยืนยาว ยืนยงและมีเกียรติโดยธุรกิจนั้นต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมประกอบกิจการอย่างสุจริตและไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ทั้งนี้พนักงานบริษัทต้องดำรงตนไม่มีภาระหนี้สินมีความประหยัดอดทนและความเพียรส่งผลให้สภาวะแวดล้อมโดยรวมขององค์กรมีความเข้มแข็งส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร
๕. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานสำหรับรัฐบาลในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน รัฐบาลสามารถนำหลักของปรัชญามาปรับใช้ในนโยบายสาธารณะได้

สรุปหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางการดำเนินชีวิตซึ่งเน้นย้ำไปที่การพัฒนาบนหลักแนวคิดพึ่งตนเองเพื่อให้เกิดความพอดี พอมี พอใช้ โดยอาศัยหลักความพอประมาณ การคำนึงถึงเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง รวมทั้งให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนตามหลักความรู้และมีคุณธรรมเป็นกรอบในการปฏิบัติและดำเนินชีวิต

๖.การเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning)

การเรียนการสอนแบบ Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, ๑๙๙๑) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน ๒ ประการคือ ๑) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ ๒) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, ๑๙๙๓) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้(receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้(co-creators) (Fedler and Brent, ๑๙๙๖) Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้

หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำกระตุ้นหรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สภาพร พุทธิพิฏฐ, ๒๕๕๘)

ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, ๒๕๕๓) ๑. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ ๒. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด ๓. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ๔. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ๕. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ๖. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ๗. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง ๘. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศ และหลักการความคิด รวบยอด ๙. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง ๑๐. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน บทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ดังนี้

(ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, ๒๕๕๐) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนกิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน ๑. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน ๒. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ๓. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน ๔. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย ๕. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม ๖. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดเห็นของผู้เรียน

รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Active Learning) ครอบคลุมวิธีการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธี เช่น

- การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)
- การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning)
- การเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning)
- การเรียนรู้การบริการ (Service Learning)
- การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry-Based Learning)
- การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning)

โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยการนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับครูสอน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคตและถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

๙. การออกแบบนวัตกรรม

การออกแบบนวัตกรรมโดยการศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและศึกษาแนวทางหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนอย่างยั่งยืนและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเพื่อกำหนดรูปแบบ ขอบข่าย แนวทางในการพัฒนา และแก้ปัญหาการบริหารจัดการศึกษา สร้างรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และเอื้อต่อการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้รูปแบบนวัตกรรมเรื่อง NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

ขั้นตอนการพัฒนา

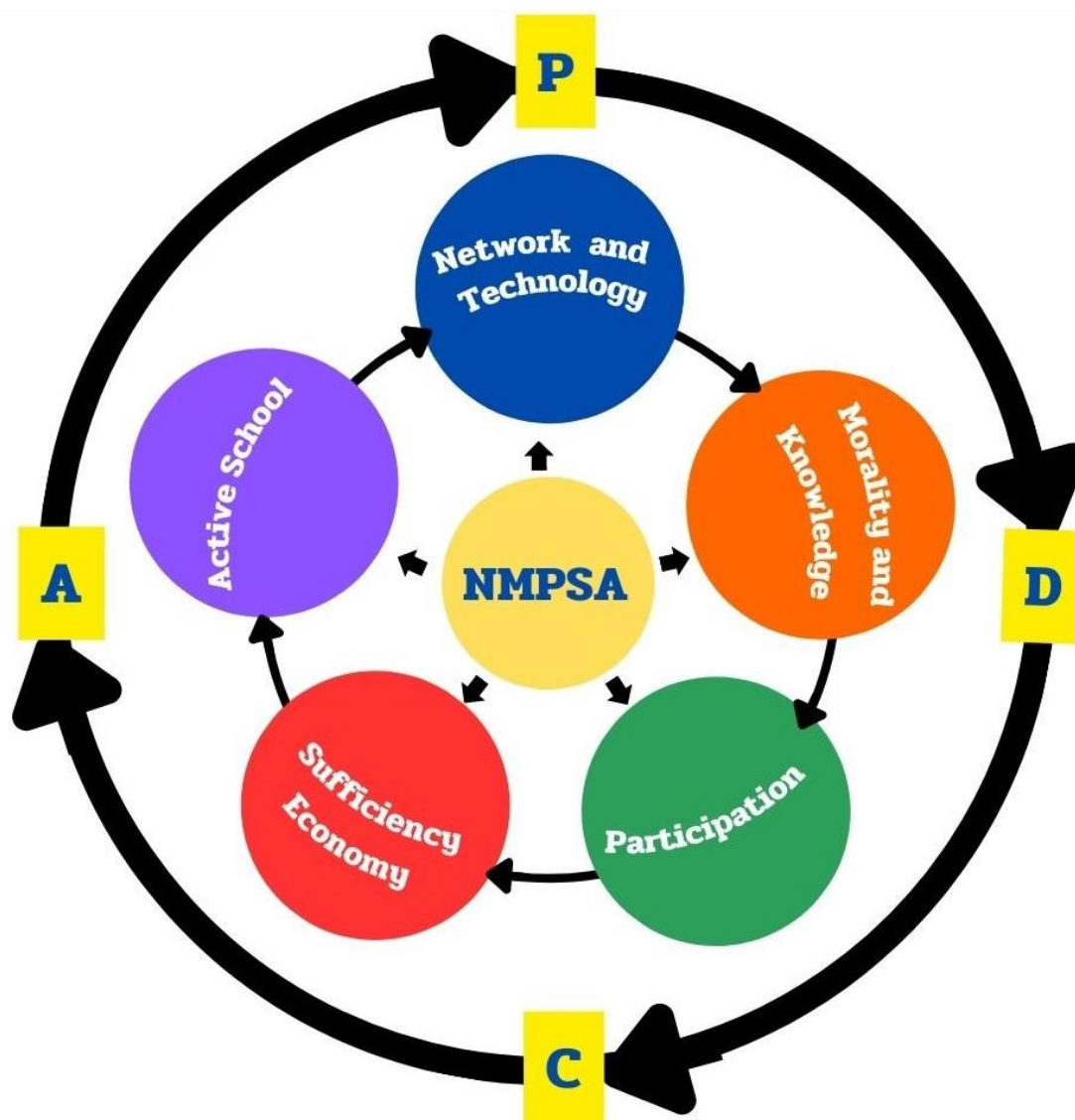
๑. การระบุปัญหา เมื่อบริหารจัดการแล้วเจอปัญหา จึงระบุปัญหาและหาแนวทางแก้ไข
๒. การกำหนดจุดมุ่งหมาย เมื่อระบุปัญหาแล้วจึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อดำเนินการแก้ไขโดยพัฒนานวัตกรรมให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
๓. ศึกษาข้อจำกัดต่างๆเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ได้จริง
๔. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม ผู้จัดทำหรือพัฒนานวัตกรรม จะต้องมีความรู้ประสบการณ์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อาจจะนำสิ่งที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรืออาจจะคิดค้นขึ้นมาใหม่ทั้งหมด นวัตกรรมการศึกษาที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมนั้น เช่น อาจมีลักษณะเป็นแนวคิด หลักการ แนวทาง รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ เทคนิค หรือสิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยี
๕. การทดลองใช้ เมื่อคิดค้นหรือประดิษฐ์นวัตกรรมการศึกษาขึ้นมา การทดลองใช้นวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขผลการทดลองจะทำให้ข้อมูลที่นำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนานวัตกรรมต่อไป ถ้าหากมีการทดลองใช้นวัตกรรมหลายครั้งย่อมเกิดความมั่นใจในประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้นๆ
๖. การเผยแพร่ เมื่อเกิดความมั่นใจในนวัตกรรมที่สร้างขึ้นว่ามีประสิทธิภาพแล้วก็สามารถนำไปเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักต่อไป

๑๐.วิธีดำเนินการ

๑๐.๑ วิธีดำเนินการ ดำเนินการดังนี้

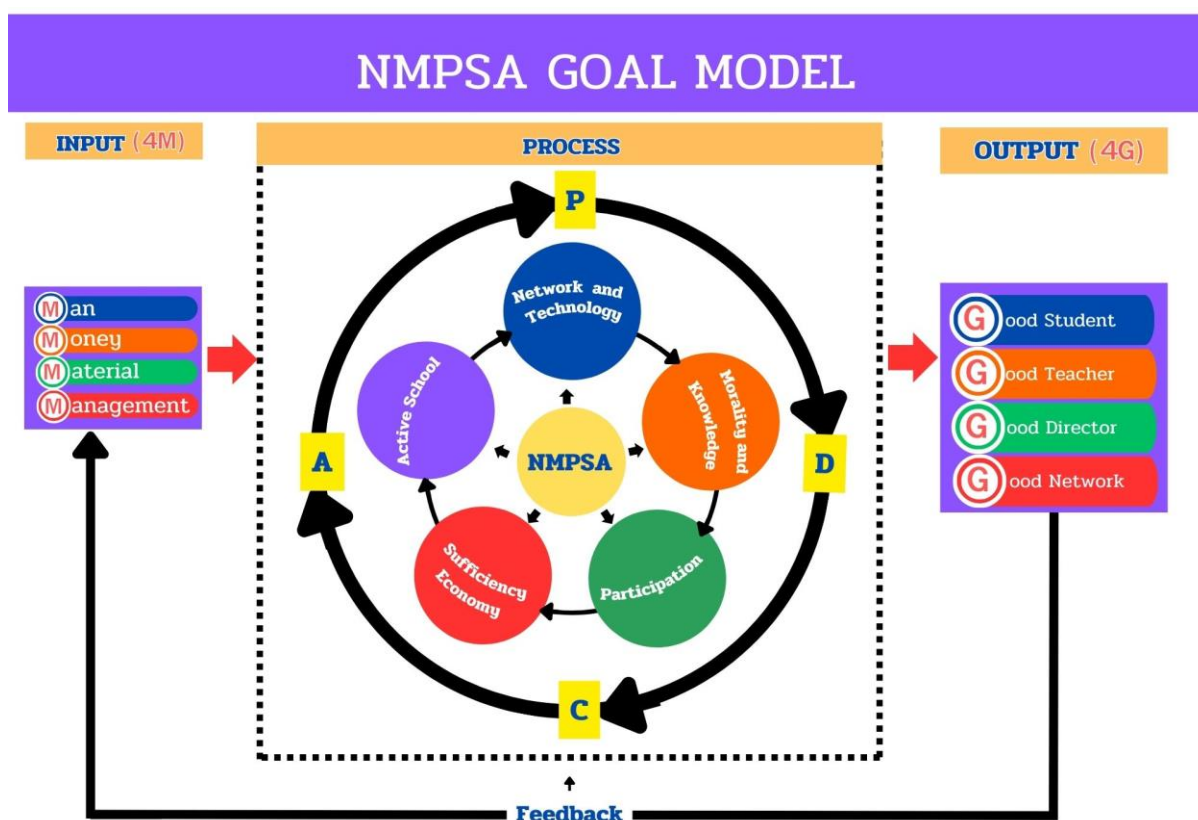
- ๑) สํารวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการในการพัฒนาสถานศึกษา ด้วยการ SWOT จากคณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครองและนักเรียน
- ๒) ดำเนินการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานสถานศึกษา โดยเน้นแนวคิด หลักการที่มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
- ๓) พัฒนารูปแบบการบริหารงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการบริหารสถานศึกษา
- ๔) นำรูปแบบการบริหารด้วย NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง มาใช้ในการบริหารงานสถานศึกษา
- ๕) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับการบริหารงานสถานศึกษา
- ๖) นำรูปแบบการบริหารงาน NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง มาใช้ในการบริหารงานสถานศึกษา
- ๗) ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานเป็นระยะ
- ๘) นำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการบริหารงานสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑๐.๒ NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

แผนภาพที่ ๕ องค์ประกอบของ NMPSA GOAL MODEL

๑๐.๓ กระบวนการ NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

แผนภาพที่ ๖ กระบวนการ NMPSA GOAL MODEL

การขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษาด้วย NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง ได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้บริหาร สามารถเห็นภาพรวม ขององค์การทั้งหมดตามหน้าที่ที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาองค์การในลักษณะระบบนั้นจะก่อให้เกิดการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาขององค์การทั้งระบบ ประกอบไปด้วย

๑. สิ่งป้อนเข้า (Input ๔ M) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ หรือองค์ประกอบแรก นำไปสู่การดำเนินงานของระบบ โดยรวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ต้องการของระบบนั้น ๆ ในระบบการศึกษาตัวป้อนเข้าไป ได้แก่ (Man)ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน (Material)อาคารสถานที่ (Money)งบประมาณ (management)วิธีปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ

๒. กระบวนการ (Process) คือ องค์ประกอบต่อมาของระบบ หมายถึง วิธีการ ที่จะนำไปสู่ผลงานหรือผลผลิตของโรงเรียน ซึ่งได้นำการบริหารสถานศึกษารูปแบบการบริหารงาน NMPSA GOAL MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลังโดยมีองค์ประกอบ จำนวน ๕ องค์ประกอบ ดังนี้คือ ๑. Network and Technology (ภาคีเครือข่ายและเทคโนโลยีทางการศึกษา) ๒. Morality and Knowledge (คุณธรรมนำความรู้) ๓.Participation (การบริหารแบบมีส่วนร่วม) ๔. Sufficiency Economy (เศรษฐกิจพอเพียง)และ

๕. Active School (ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์มุ่งสู่ความสำเร็จ) โดยใช้กระบวนการวงจรคุณภาพ PDCA ตามแนวคิด ดับเบิลยู เอ็ดเวิร์ด เดมมิง เป็นวงจรควบคุมและประเมินผลทุกขั้นตอน ซึ่งอธิบายตามรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ N = Network and Technology : ภาวเครือข่ายและเทคโนโลยีทางการศึกษา

โรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา มีการสร้างเครือข่ายจัดการสถานศึกษา ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและหน่วยงานอื่น อีกทั้งบุคลากรในโรงเรียน มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ โดยใช้วงจรคุณภาพของเดมมิง PDCA ในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ โดยในทุกๆงาน โครงการ กิจกรรม จะต้องมีการวางแผน (Plan) ให้ครอบคลุมกับงานทุกฝ่ายงาน ทั้งด้าน นักเรียน (Input) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อม (Process) จนถึงผลิต คือ นักเรียนที่จบจากโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ ได้ศึกษาต่อ หรือสามารถประกอบอาชีพได้ (Output) ทุกๆขั้นตอนจะต้องมีการวางแผน ออกแบบให้รอบคอบ รัดกุม และสามารถสร้างตัวชี้วัดได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม พร้อมนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ขึ้นต่อมาคือ การลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ (Do) การปฏิบัติงาน กิจกรรมตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ตามลำดับ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลรวบรวมผลงาน มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (Check) แบบกัลยาณมิตร ผู้บริหารต้องส่งเสริม สนับสนุนและให้คำปรึกษา พร้อมอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติอย่างเต็มที่ มีการทำ KM (Knowledge management) สนทนาในระหว่างทานอาหารกลางวันร่วมกัน ช่วงเวลาประชุม หรือเวลาว่าง สอบถามผลสำเร็จ วิธีแก้ไข หรือผลของการปฏิบัติกิจกรรม โครงการต่างๆ มีผลดี ผลเสียอย่างไร แล้วนำเสนอร่วมกันเพื่อร่วมแชร์ประสบการณ์ และเพื่อนำไปแก้ไขการวางแผน การปฏิบัติได้ในการดำเนินการในครั้งต่อไป (Act) อีกทั้งโรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา ยังมีการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานการจัดการเรียนรู้และการติดต่อประสานงานเพื่อสร้างเครือข่าย สร้างการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การปรับเปลี่ยนองค์กร การใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและการสร้างเครือข่ายและใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากร อยากจะพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีของตนเองในรูปแบบต่างๆ เช่น ให้เกียรติบัตรแก่ผู้เป็นแบบอย่างของการพัฒนาทักษะเข้าเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีหรือจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสร้างสรรค์หรือออกแบบแนวทางการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงานและเครือข่ายที่เข้ามาติดต่อกันโดยใช้เทคโนโลยีประชาสัมพันธ์หรือเก็บข้อมูล เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการประเมินผลงานต่างๆโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยและใช้กระบวนการ PDCA เข้ามาช่วยตรวจสอบงานให้ได้ผลสำเร็จ

องค์ประกอบที่ ๒ M = Morality and Knowledge : คุณธรรมนำความรู้

นักเรียนโรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา ทุกคน เป็นคนเก่งและเป็นคนดี อ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่อง มีทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สามารถใช้ ICT ได้ดี มีคุณธรรม จริยธรรม พุดจาไพเราะ ยิ้มง่าย ไหว้สวย มีจิตสาธารณะ ปฏิบัติตนตามค่านิยม ๑๒ ประการ ครูโรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา มีความรู้ความสามารถ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียน ชุมชนและสังคมได้อย่างดีเยี่ยมโดยใช้วงจรคุณภาพของเดมมิง PDCA ในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ(Plan)มีการประชุมวางแผนการจัดทำหลักสูตร วางแผนตามโครงการ (Do)ดำเนินการจัดการกระบวนการเรียนรู้และดำเนินการตามโครงการ เช่น โครงการคุณธรรม โครงการโรงเรียนสีขาว (Check)มีการนิเทศติดตามการเรียนและการกำกับติดตามโครงการ (Act)มีการวัดผล

ประเมินผลตามหลักสูตรและการประเมินโครงการนอกจากนี้ผู้ปกครองทุกคนต้องตั้งอยู่บนความถูกต้อง ความสุจริต ยุติธรรมเพราะการประพฤติปฏิบัติของผู้ปกครองจะกระทบกับทุกอย่างในครอบครัวและสังคม ดังนั้นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้ผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งที่ดีทำให้ครอบครัวอบอุ่นและเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน

องค์ประกอบที่ ๓ P = Participation : การบริหารแบบมีส่วนร่วม

โรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา เป็นโรงเรียนตีประจำตำบล บริหารจัดการงานทั้ง ๔ ด้าน โดยมุ่งทำแบบมีส่วนร่วม โดยเน้น การบูรณาการ บุคลากรครูทุกคน นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษา ให้ความสำคัญในการทำงาน โดยเน้นการบูรณาการเข้ากับโครงการ กิจกรรม ทุกด้านโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูต้องเป็นครูมืออาชีพ ชุมชนให้ความร่วมมือโดยใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง PDCA ในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จคือ(Plan)การวางแผนการบริหารงาน ๔ ฝ่ายและมีภาคีเครือข่ายการบริหารงาน(Do)ดำเนินงานตามขอบข่ายงานและประสานงานภาคีเครือข่าย (Check)กำกับติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ(Act)การประเมินโครงการตามแผนปฏิบัติการ และการประเมินความพึงพอใจภาคีเครือข่าย อีกทั้งการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน SBM ในทุกกิจกรรมในการพัฒนาองค์กรผู้บริหารใช้แรงจูงใจให้บุคลากรในการปฏิบัติงานหรือให้เครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบ เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

องค์ประกอบที่ ๔ S = Sufficiency Economy : เศรษฐกิจพอเพียง

คณะครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ รวมทั้งให้การสนับสนุนทั้งร่างกาย แรงใจ และทรัพยากรต่างๆ ในการพัฒนาโรงเรียน ชุมชนร่วมใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยใช้หลักการบริหารแบบโรงเรียนเป็นฐาน (SBM - School base Management) อีกทั้ง นำศาสตร์พระราชา หลักพอเพียง เข้าร่วมบริหารจัดการ เน้นให้นักเรียนมีทักษะอาชีพ มีความพอเพียงเพื่อรองรับการมีงานทำในอนาคต คณะครูบริหารจัดการชีวิตอย่างพอเพียง โรงเรียนบริหารจัดการทรัพยากรในโรงเรียนทุกด้านอย่างชาญฉลาด มีเหตุผล พอเพียงและใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง PDCA ในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ(Plan)การวางแผนการบริหารงานและมีภาคีเครือข่ายการบริหารงาน(Do)ดำเนินงานตามขอบข่ายงานและประสานงานภาคีเครือข่ายบนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง(Check)กำกับติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการและหลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Act)การประเมินโครงการตามแผนปฏิบัติการและการประเมินความพึงพอใจภาคีเครือข่ายตามหลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

องค์ประกอบที่ ๕ A = Active School : ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์มุ่งสู่ความสำเร็จ

โรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา ดำเนินการส่งเสริมผู้เรียน บุคลากรครูและกิจกรรมต่างๆในโรงเรียน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จโดยพัฒนาครูและบุคลากรให้เป็นครูมืออาชีพ เป็นบุคลากรที่มีความกระฉับกระเฉงตื่นรู้ (Active People) สามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ Active Learning

คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป ทำให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมคิดมีความสุข เป็นห้องเรียนฉลาดรู้ (Active Classroom) และเป็นโรงเรียนที่มีบุคลากรและนักเรียนที่คล่องแคล่วและตื่นรู้ มีกรรมสร้างสรรค์ที่หลากหลายให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมและฝึกทักษะกระบวนการทั้งทักษะอาชีพและทักษะชีวิตเกิดเป็นทักษะที่ดีและความรู้ที่ติดตัวนักเรียนไปอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ หลังจากโรงเรียนบ้านน้ำโมงปางสา ใช้วงจรคุณภาพของเดมมิง PDCA ในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จเมื่อบริหารจัดการงานทั้ง ๔ ด้านแล้ว จะต้องมีการการประเมินตนเอง เพื่อปรับปรุงพัฒนา โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย คือ ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป (Plan) การประชุมวางแผนระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา(Do)การเก็บรายงานข้อมูล การบันทึกความก้าวหน้า (Check)มีการกำกับติดตามการดำเนินงานและ(Act)มีการประเมิน SAR สถานศึกษา การประเมินหลักสูตร และการประเมินโครงการหรือกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆเพื่อปรับปรุงพัฒนา สู่ความสำเร็จ

๓.ผลลัพธ์ (Output) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึง ความสำเร็จในลักษณะต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผล ในระบบการศึกษา กล่าวคือ สถานศึกษาได้รับการพัฒนาทุกฝ่ายของงาน ซึ่งผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และเครือข่ายการศึกษา ได้เรียนรู้และพัฒนาให้เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และเป็นคนที่มีความสุขในการดำเนินชีวิต ตามมาตรฐานของโรงเรียน รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือชุมชนก็มีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และทำให้ได้ผลลัพธ์เป็น ๔G คือ

- ๓.๑ Good Student นักเรียนที่ดี มีความรู้คู่คุณธรรม
- ๓.๒ Good Teacher ครูที่ดี มีความตื่นรู้ เป็นครูมืออาชีพ
- ๓.๓ Good Director ผู้บริหารที่ดี มีภาวะผู้นำและมีความยุติธรรม
- ๓.๔ Good Network เครือข่ายที่ดีเพื่อการมีส่วนร่วม

๔.ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือสารสนเทศเกี่ยวกับผลผลิตหรือกระบวนการขององค์กรซึ่งมีอิทธิพลต่อการคัดเลือกตัวป้อนระหว่างวงจรต่อไป ข้อมูลสารสนเทศเช่นนี้อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งในกระบวนการแปรรูปและผลผลิตในอนาคต

การติดตามและพัฒนา รูปแบบการบริหารสถานศึกษาด้วย NMPSA GOAL MODEL
สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง โดยวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA (Deming Cycle) ที่ผู้บริหารได้นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานสถานศึกษา ประกอบด้วย ๑) Plan คือ การวางแผน ๒) DO คือ การปฏิบัติตามแผน ๓) Check คือ การตรวจสอบ ๔) Act คือ การปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม เมื่อได้บริหารงานสถานศึกษาตามวงจร PDCA หมุนครบรอบวงจร ส่งผลทำให้การบริหารงานสถานศึกษาเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ โดยมีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกรอบการบริหารให้ครอบคลุมทุกมิติ มุ่งเน้นการพัฒนาและบริหารโดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน ผสมผสานการ PLC ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

๒. การใช้นวัตกรรม

การใช้นวัตกรรมมีอยู่ ๓ ชั้นได้แก่ การประชุมคณะทำงาน การวางแผนการใช้นวัตกรรมและการดำเนินการใช้นวัตกรรม

๒.๑ การประชุมคณะทำงาน เมื่อได้ตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรมและทำการปรับแก้นวัตกรรมเรียบร้อยแล้วจะนำนวัตกรรมไปใช้ มีการนำนวัตกรรมเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษา ตรวจสอบและข้อเสนอแนะ

๒.๒ การวางแผนการใช้นวัตกรรม การวางแผนการใช้นวัตกรรม คือ

๑. การประชาสัมพันธ์นวัตกรรม
๒. การเตรียมงบประมาณ
๓. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้นวัตกรรม
๔. วัสดุอุปกรณ์
๕. บริการสนับสนุนและอาคารสถานที่
๖. ระบบบริหารของสถานศึกษา
๗. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
๘. การประเมินผลและติดตามการใช้นวัตกรรม

๒.๓ ดำเนินการใช้นวัตกรรม

๑. ประชาสัมพันธ์นวัตกรรม ให้แก่คณะครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน

๒. ขับเคลื่อนรูปแบบการพัฒนาองค์กร สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงานโดยการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน

๑๑. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

๑. โรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา มีรูปแบบการบริหารจัดการคุณภาพ เพื่อพัฒนาระบบบริหารสถานศึกษาในรูปแบบ NMPSA GOAL MODEL

๒. โรงเรียนบ้านน้ำโหมปางสา มีระบบบริหารจัดการคุณภาพตามรูปแบบ NMPSA GOAL MODEL โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน

๓. NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง สามารถพัฒนาองค์ประกอบด้านต่างๆ ในสถานศึกษา ประกอบด้วย ๓ ด้าน ดังนี้

ด้านที่ ๑ คุณภาพผู้เรียน

- ๑) นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม และด้านร่างกาย ตามมาตรฐานหลักสูตรที่วางไว้
- ๒) นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนา ส่งเสริม หรือปรับปรุงแก้ไข ผ่านโครงการต่างๆ ที่สถานศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ จัดขึ้น
- ๓) นักเรียนทุกคนได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ลงสู่การปฏิบัติพร้อมนำไปใช้ในการเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง
- ๔) นักเรียนทุกคนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม รักษาวัฒนธรรมที่ดีงามของชุมชน เป็นคนดีของสังคม
- ๕) นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดผ่านรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นห้องเรียนฉลาดรู้ (Active Classroom)

ความสำเร็จของผู้เรียน ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖ ได้แก่

๑. นายณัฐภัทร คำประชม ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๒. เด็กหญิงภัสกร ดีดวงพันธ์ ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๓. เด็กหญิงเกศราภรณ์ ไชยคำ ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๔. เด็กหญิงญาณิศา อุ่นเรือน ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันทำน้ำพริก ผักสด เครื่องเคียง ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๕. เด็กหญิงณัฏสร สกุลกิตติพันธ์ ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันทำน้ำพริก ผักสด เครื่องเคียง ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๖. นางสาวอภิญญา อินทิวศ์ ได้รับรางวัลเหรียญทอง การแข่งขันทำน้ำพริก ผักสด เครื่องเคียง ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๗. เด็กชายจตุรงค์ ช่างอิน ได้รับรางวัลเหรียญเงิน การแข่งขันตอบปัญหาสุศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๘. นางสาวรัตนประภา ประทุม ได้รับรางวัลเหรียญเงิน การแข่งขันตอบปัญหาสุศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๙. เด็กหญิงฐิติกานต์ ขอคำ ได้รับรางวัลเหรียญเงิน การประกวดขับร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๑๐. เด็กหญิงพิพชนก ขอคำ ได้รับรางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ๑ กิจกรรมการแข่งขันวาดภาพระบายสี ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเขต ๒
๑๑. นายศุภมงคล รัตธัมชัย ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมการแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเขต ๒
๑๒. นายภัทรกร พรหมศทิศ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมการแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเขต ๒
๑๓. นางสาวณิชชาพร ใจทิด ได้รับรางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ๑ กิจกรรมการเขียนภาพจิตกรรมไทยสีเอกรงค์ ชั้นม.๑-ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเขต ๒

๑๔. เด็กชายธราเทพ บุญเทียม ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทย ระดับชั้นม.๑-๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานานเขต ๒
๑๕. เด็กหญิงปิยวดี อินทวิงค์ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทยระดับชั้นม.๑-๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๖. เด็กหญิงณัฐธิดา เทียบพระ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทยระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๗. เด็กชายรัชชานนท์ พุ่มเมือง ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทยระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๘. เด็กหญิงรินรดา แซ่เต็น ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรมระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๙. เด็กหญิงพิมพ์กานต์ แก้วโก ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรมระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๐. เด็กหญิงปิยดา ขอคำ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรมระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๑. เด็กหญิงปณณร เบกขุนทด ได้รับรางวัลเหรียญทองกิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรมระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๒. เด็กหญิงญาณัจฉรา เปื้องคำ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรมระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๓. เด็กหญิงวรวิญญา ขอคำ ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานานเขต ๒
๒๔. เด็กหญิงปิยาภรณ์ สนชาวไพร ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานานเขต ๒
๒๕. นายภัทรกร พรหมศทิศ ได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันหุ่นน้ำหนักร ๑๕ ปีชายการแข่งขัน ศึกษานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๖. เด็กหญิงภริญญา ศิลปะแก่น ได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันวิ่ง ๑๐๐ เมตร ๑๕ ปีหญิง การแข่งขันกีฬานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒

๒๗. เด็กชายพีรพัฒน์ วงศ์คาม ได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันวิ่ง ๑๐๐ เมตร ๑๕ ปีชาย
การแข่งขันกรีฑานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๒๘. นางสาวญาณิศา อุ่นเรือน ได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศ กิจกรรมแต่งคำประพันธ์
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๒๙. เด็กหญิงภัคจิรา ดีดวงพันธ์ ได้รับรางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ ๑ กิจกรรมแต่งคำประพันธ์
ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ ๔-๖ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๓๐. เด็กหญิงญาณิศา อุ่นเรือน ได้เข้าร่วมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนงานอาชีพ
และผลิตภัณฑ์ โครงการนักรักงานน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ระดับประเทศ
๓๑. เด็กหญิงเกศราภรณ์ ไชยคำ ได้เข้าร่วมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนงานอาชีพ
และผลิตภัณฑ์ โครงการนักรักงานน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ระดับประเทศ
๓๒. เด็กหญิงภัสสร ดีดวงพันธ์ ได้เข้าร่วมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนงานอาชีพ
และผลิตภัณฑ์ โครงการนักรักงานน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ระดับประเทศ
๓๓. นางสาวรัตนประภา ประทุม ได้รับรางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับ ๑
กิจกรรมอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒

ด้านที่ ๒ คุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

- ๑) ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความสามารถในการจัด
กระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๒) คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ทุกคนได้รับการพัฒนา ส่งเสริม จากสถานศึกษา และ
หน่วยงานอื่นๆ
- ๓) ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ลงสู่การปฏิบัติ
พร้อมนำไปใช้ในการบริหาร และการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
อย่างถูกต้อง
- ๔) ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณครูที่ดี เป็นแบบอย่าง
ที่ดีแก่ศิษย์ และชุมชนในสังคมได้
- ๕) ครูเป็นบุคลากรที่มีความกระฉับกระเฉงตื่นรู้ (Active People) สามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียน
โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ Active Learning

ความสำเร็จของครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖ ได้แก่

๑. นายวันฐพงษ์ จิณะไชย ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทอง การแข่งขันอัจฉริยภาพทาง
วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๒. นางมุกดา คำขั่ง ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทอง การแข่งขันทำน้ำพริก ผักสด เครื่องเคียง
ระดับชั้นม.๑ –ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ

๓. นางสาวสุทิน ฤงเสน ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทอง การแข่งขันทำน้ำพริก ผักสด เครื่องเคียง ระดับชั้นม.๑ -ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๔. นายสมัย ปินตา ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญเงิน การแข่งขันตอบปัญหาสุศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นม.๑ -ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๕. นางสาวศรีนวล อินแก้ว ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญเงิน การแข่งขันตอบปัญหาสุศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นม.๑ -ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๖. นายชินโชติ เตชนันท์ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญเงิน การประกวดขับร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นม.๑ -ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ
๗. นายนิคม อินทะพนา ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันทุ่มน้ำหนัก ๑๕ ปีชาย การแข่งขันกรีฑานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๘. นายสมัย ปินตา ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันวิ่ง ๑๐๐ เมตร ๑๕ ปีหญิง การแข่งขันกรีฑานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๙. นายนิคม อินทะพนา ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันวิ่ง ๑๐๐ เมตร ๑๕ ปีชาย การแข่งขันกรีฑานักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๐. นายศุภณัฐ ลินชู ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศ กิจกรรมแต่งคำประพันธ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๑. นางภคดิณี ช่างเงิน ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ๑ กิจกรรมแต่งคำประพันธ์ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่๔-๖ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๒. นายศุภณัฐ ลินชู ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๓. นางสาวดลกลกร สุฤทธิ์ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรม ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๔. นายศตวรรษ ยศหล้า ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดเพลงคุณธรรม ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๕. นางสาวดลกลกร สุฤทธิ์ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทย ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒
๑๖. นายศตวรรษ ยศหล้า ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทย ระดับชั้นป.๔-๖ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒

๑๗. นายนิคม อินทะพนา ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ๑ กิจกรรมการเขียนภาพจิตรกรรมไทยสีเอกรงค์ ชั้นม.๑-ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๘. นายศตวรรษ ยศหล้า ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทย ระดับชั้นม.๑- ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๑๙. นางสาวดลชกร สุทธิ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมประกวดมารยาทไทย ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๐. นายทงศักดิ์ สุทธหลวง ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมการแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๑. นางสาวทอง กุลเทพม ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมการแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๒. นางสาวนันทัย ไชยจันทร์ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับ๑ กิจกรรมการแข่งขันวาดภาพระบายสี ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นม.๑ – ม.๓ การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒
๒๓. นางจิณัฐตา หนูพุด ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้เข้าร่วมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนงานอาชีพและผลิตภัณฑ์ โครงการนักเรียนน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ระดับประเทศ
๒๔. นางสาวสุทิน ถุงเสน ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้เข้าร่วมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนงานอาชีพและผลิตภัณฑ์ โครงการนักเรียนน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ระดับประเทศ
๒๕. นายศุภณัฐ สีนชู ครูผู้ฝึกสอนนักเรียนได้รับรางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับ ๑ กิจกรรมอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานานเขต ๒

ด้านที่ ๓ คุณภาพของสถานศึกษา

- ๑) โรงเรียนมีรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาสู่สถานศึกษาคุณภาพ
- ๒) สถานศึกษาได้รับการรับรอง รางวัลที่เป็นเกียรติอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานและปฏิบัติของนักเรียน และคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๓) สถานศึกษาได้รับการสนับสนุน ดูแลจากผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน ผู้เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- ๔) สถานศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน มีความตื่นรู้อย่างสร้างสรรค์(Active School)

ความสำเร็จของของสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖ ได้แก่

๑. รางวัล Best Practice การยกระดับผลสัมฤทธิ์ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้ข้อสอบและวิธีการที่หลากหลาย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๒. โรงเรียนคุณธรรมสพฐ.ระดับ ๑ ดาว ตามโครงการโรงเรียนคุณธรรมสพฐ. จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๓. รางวัลโรงเรียนที่ได้รับรางวัลเหรียญทอง จากการแข่งขันการแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๐ ระดับชาติ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒
๔. การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษา ผลการประเมินอยู่ในระดับ A จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒

๑๒. การเผยแพร่นวัตกรรม

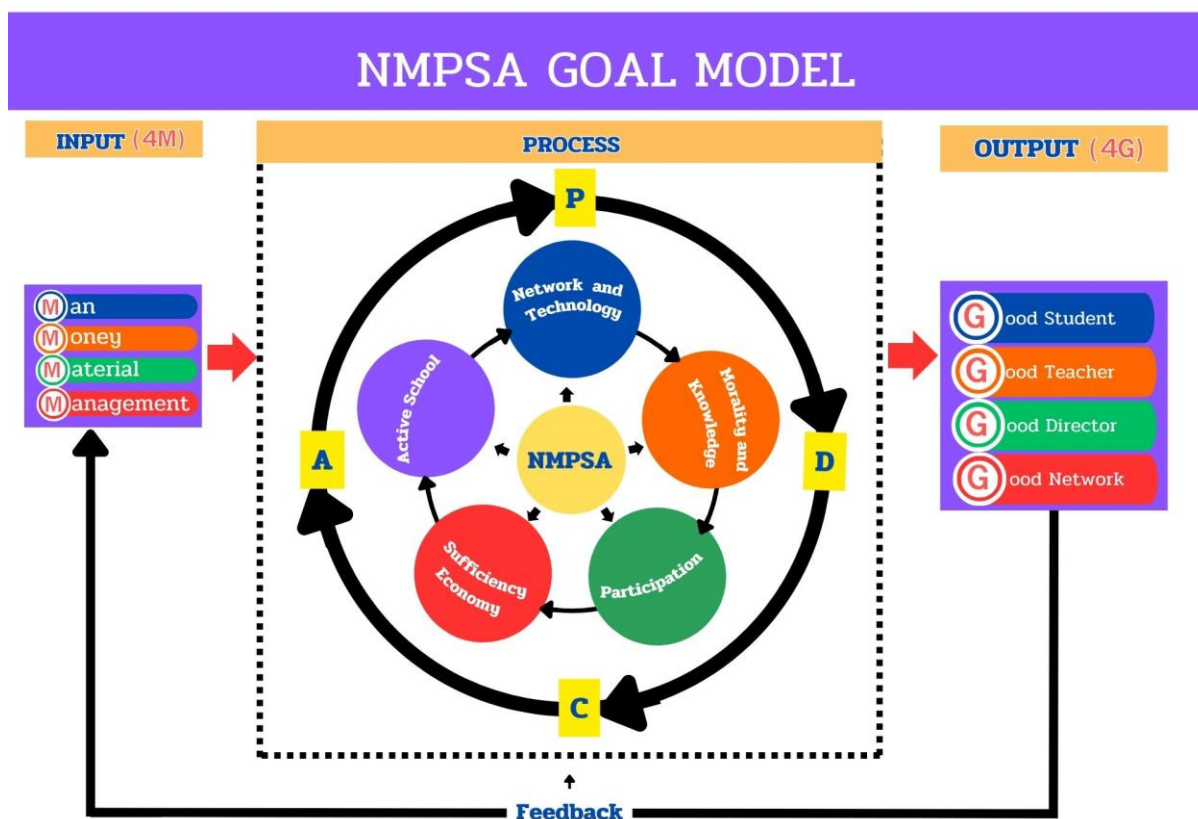
นวัตกรรมการบริหารจัดการศึกษา เรื่อง NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษา สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง ได้เผยแพร่สู่ผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนผาทอง อำเภอท่าวังผา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๒ จำนวน ๑๐ โรงเรียน และเว็บไซต์โรงเรียนบ้านน้ำโมงสา

นายวิชาญ ไบยา

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำโมง ปางสา

ภาคผนวก

NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

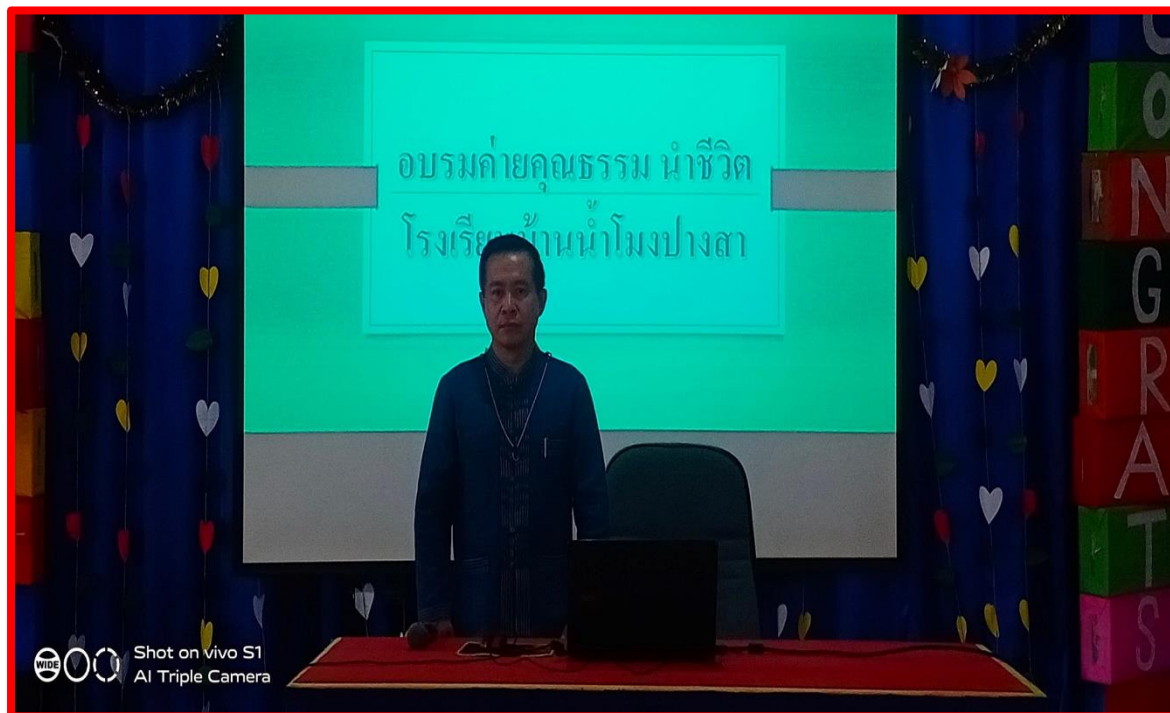
NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

องค์ประกอบที่ ๑ N = Network and Technology : ภาควิชาเครือข่ายและเทคโนโลยีทางการศึกษา

องค์ประกอบที่ ๒ M = Morality and Knowledge : คุณธรรมนำความรู้

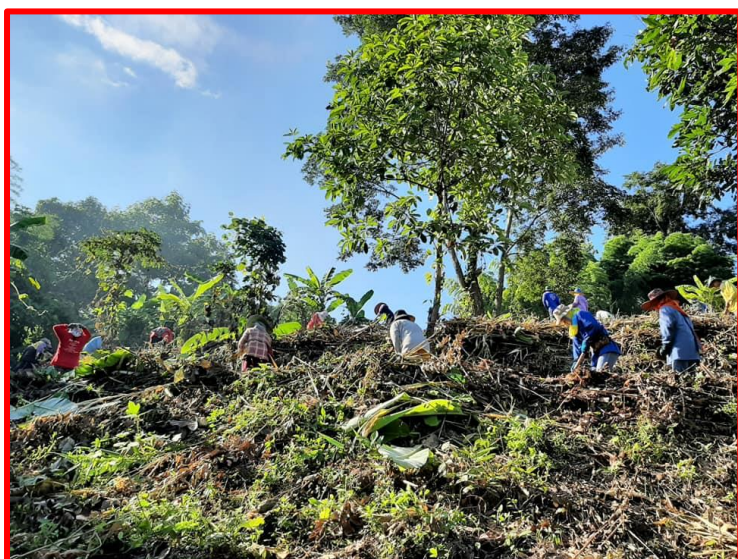

องค์ประกอบที่ ๓ P= Participation : การบริหารแบบมีส่วนร่วม

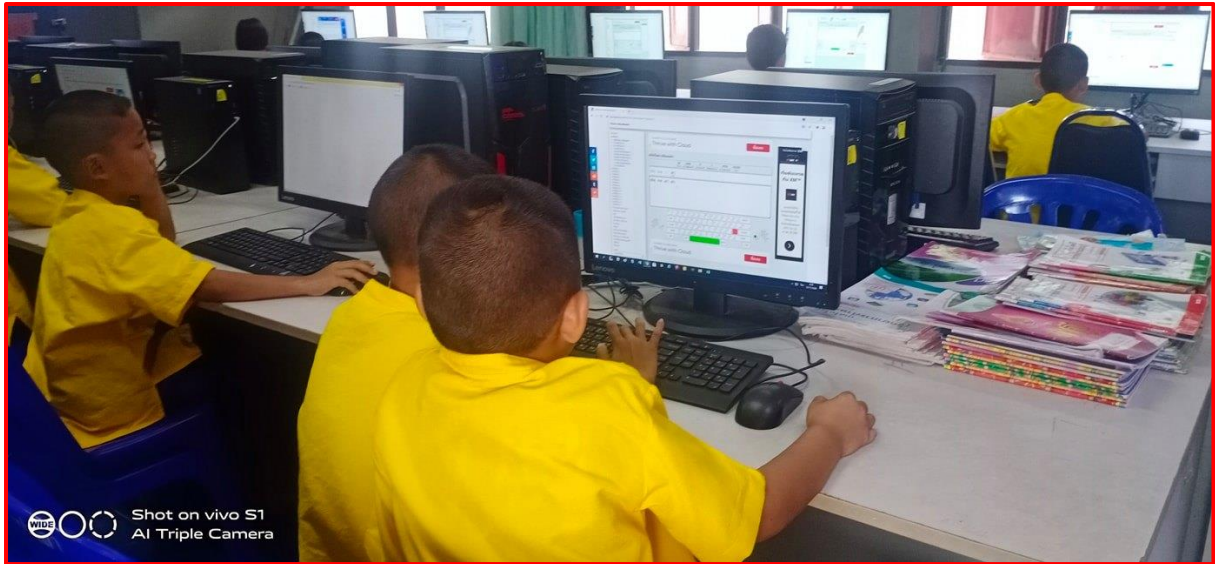
องค์ประกอบที่ ๔ S = Sufficiency Economy : เศรษฐกิจพอเพียง

องค์ประกอบที่ ๕ A = Active School : ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์มุ่งสู่ความสำเร็จ

วิสัยทัศน์(Vision) NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

“บริหารจัดการ การศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สู่มาตรฐานสากล ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม บนพื้นฐานวิถีดัดตนทั้งถิ่น เอกลักษณ์ไทย และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน ”

พันธกิจ(Mission)การบริหารสถานศึกษาด้วยรูปแบบ NMPSA MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

๑. จัดทำและพัฒนามาตรฐานของสถานศึกษา
๒. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ และคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑
๓. จัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ
๔. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่าง ทั่วถึงและเท่าเทียม
๕. ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูมืออาชีพ
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Corporate Objectives)

การบริหารสถานศึกษาด้วยรูปแบบ NMPSA MODEL สู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

๑. โรงเรียนมีมาตรฐานสำหรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
๒. นักเรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
 - ๒.๑. นักเรียนชั้นอนุบาล ๒ มีทักษะการฟัง และทักษะการพูดภาษาไทยได้ชัดเจน
 - ๒.๒. นักเรียนชั้นอนุบาล ๓ มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนได้สมวัย
 - ๒.๓. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อ่านแจกลูกและการเขียนภาษาไทยได้คล่อง และใช้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นได้
 - ๒.๔. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อ่านออกและเขียนได้ทุกคน
 - ๒.๕. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อ่านคล่องและเขียนคล่องทุกคน
 - ๒.๖. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีทักษะด้านอาชีพทุกคน
๓. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
๔. นักเรียนรู้จักอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยในท้องถิ่นของตนเองและก้าวหน้าเทคโนโลยี
๕. ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นครูมืออาชีพ
๖. นักเรียนมีทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ (Strategy) NMPSA GOAL MODEL รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่เป้าหมายอย่างทรงพลัง

๑. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร (ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือการเรียนรู้
๒. ปลุกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียน ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
๔. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูมืออาชีพ
๕. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามแนวทางการกระจายอำนาจ บนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล
๖. พัฒนาการศึกษโดยส่งเสริมความเข้มแข็งและสร้างความสัมพันธ์ของหน่วยงานและบริบทที่เกี่ยวข้อง

เกียรติบัตรความสำเร็จของนักเรียน

เกียรติบัตรความสำเร็จของนักเรียน

เกียรติบัตรความสำเร็จของครู

เกียรติบัตรความสำเร็จของครู

เกียรติบัตรความสำเร็จของสถานศึกษาและผู้บริหาร

